

Aç Toklar

– berberce · 24 Haziran 2025

Büyükler boşuna dememişler: "Doymayacağın yerde açlığını belli etme." Açlık ve hastalık gizlenmez derler ama bazı ortamlarda "Karnım zil çalıyor," demek ayıplanabilir, hatta adınız "aç gözlü"ye çıkabilir. Çocukken annelerimiz tembihlerdi sıkı sıkı:

"Bak misafırlıkta gürültü yapmayın, sofralarına oturmayın!"

O zamanlar anlamazdık neden böyle söylediklerini. Yıllar sonra anladık ki bizim soframızda olmayan yiyecekleri onların sofralarında gördüğümüzde, aç kurtlar gibi saldıracağımızdan çekindiklerinden ve eve gelince de "Anne, bize ondan yap!" diye tutturmamızdan korktukları için.

O sofralar...

Rengârenk kebaplar, mis gibi pilavlar, cevizli tatlılar, çeşit çeşit meyveler... Âdeta bir renk cümbüşü, bir bayram sofrasıydı.

Ev sahibi, bir yandan misafırperverliğini göstermek için eşine talimat veriyordu:

"Eksik bir şey olmasın, yesinler, helal olsun."

Fakat masanın etrafındaki misafirler, kibarca tabağa ucundan alıp, gerisini bırakıyorlardı, yiyormuş gibi yapar ama aslında yemezlerdi.

Ev sahibi, sofraya gözlerine soka soka her şeyi taşıttıkça cömertliğini ispat etmek isterken misafirlerse, "Senin hiçbir şeyine ihtiyacımız yok," der gibi davranıp farkında olmadan israfa sebep oluyorlardı.

Yorumsuz... Ama aslında çok şey anlatan bir suskunluk...